

Άρειος Πάγος 1435/1979, Τμ. Α'

Πηγή: ΝοΒ 28/80 σελ. 1040

Περίληψη: Εργάτης, - ασφάλεια εργαζομένων στις οικοδομές κατά το δ. 17.2/19.4.1956. - τραυματισμός εργάτη από έλλειψη μέτρων ασφαλείας. - ο ιδιοκτήτης δεν ευθύνεται σε αποζημίωση χωρίς υπαιτιότητα. - έννοια άρθρ. 38 δ. 17.12/19.4.1956. - τοποθέτηση κιγκλιδωμάτων στις θύρες του ανελκυστήρα από τον ιδιοκτήτη. - αφαίρεση αυτών από τον μηχανικό-ηλεκτρολόγο. - πτώση και τραυματισμός εργάτη. - δεν ευθύνεται ο ιδιοκτήτης.

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο κ. ΝΙΚ. ΧΡΙΣΤΟΥΛΑΣ, αντιπρόεδρος

Εισηγητής ο κ. ΠΑΝ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, αρεοπαγίτης

Δικηγόροι οι κ.κ. Ν. Βουτυράς, Πολυζώης Παπαθανασίου

Επειδή διά του από 17.2/19.4.1956 διατάγματος "περί ασφαλείας των εν ταις οικοδομικαίς εργασίαις απασχολουμένων εργατών και τεχνιτών" ορίζεται εις μεν το άρθρ. 28 ότι "Φωταγωγοί, χώροι ανελκυστήρων και εν γένει ανοίγματα επί των δαπέδων δέον να προστατεύονται διά στερεών ξυλίνων κυγκλιδίων ύψους τουλάχιστον ενός μέτρου, εφ' όσον δε δι' αυτών δεν εκτελείται εργασία, εξυπηρετούσα την κατασκευήν της οικοδομής, να καλύπτονται διά στερεού σανιδώματος", εις δε το άρθρ. 38 αυτού ότι "Υπεύθυνοι διά την ακριβή εφαρμογήν του παρόντος είναι οι ιδιοκτήται, μηχανικοί, αρχιτέκτονες, εργολάβοι, υπεργολάβοι και λοιποί εντεταλμένοι την επίβλεψιν των εν άρθρ. 1 εργασιών". Εκ των διατάξεων τούτων ουδόλως συνάγεται ότι ιδρύεται αντικειμενική, ήτοι ασχέτως υπαιτιότητος, ευθύνη των ανωτέρω προσώπων προς αποζημίωσιν, εν περιπτώσει τραυματισμού ή θανάτου εργάτου ή τεχνίτου, ένεκα μη λήψεως των προβλεπομένων ως άνω μέτρων ασφαλείας τοιούτου τινός μη διαλαμβανομένου εις τας διατάξεις ταύτας ουδ' εις ετέραν τινά του αυτού διατάγματος, όπερ ουδόλως αναφέρεται εις αστικές αξιώσεις, αφού και δεν παρείχεται σχετική νομοθετική εξουσιοδότησις διά του, βάσει του οποίου εξεδόθη, άρθρ. 7 του ν. ΓΛΔ/1911 "περί υγιεινής και ασφαλείας των εργατών και ωρών εργασίας", αλλ' ορίζει μόνον, εν άρθρ. 40 αυτού, τας ποινικάς κυρώσεις ας συνεπάγεται η παράβασις των διατάξεων αυτού. Όθεν, ο πρώτος λόγος της υπό κρίσιν αιτήσεως, καθ' όν είναι αναιρετέα η προσβαλλομένη απόφασις, διότι παρεβίασε τας ανωτέρω ουσιαστικού δικαίου διατάξεις κρίνασα ότι διά την θεμελίωσιν ευθύνης του αναιρεσιβλήτου προς αποζημίωσιν του αναιρεσειόντος απητέιτο υπαιτιότης τρίτου, μη αρκούσης της ιδιότητός του ως ιδιοκτήτου της ανεγειρομένης οικοδομής, και επί τη αιτιολογία ταύτη απορρίψασα την αγωγήν είναι απορριπτέος, ως αβάσιμος.

Επειδή το δικάσαν Εφετείον, ως προκύπτει εκ της προσβαλλομένης αποφάσεώς του, εδέχθη, μετ' ανέλεγκτον εκτίμησιν των αναφερομένων εν αυτή αποδεικτικών στοιχείων, ότι ο αναιρεσειών μεταβάς την 15 Ιουνίου 1974 μετά του εργοδότη του προς εκτέλεσιν εργασίας εις την εν Ν. Ηρακλείω ιδιόκτητον του πρώτου αναιρεσιβλήτου οικοδομήν, την εγκατάστασιν του ανελκυστήρος της οποίας είχαν αναλάβει ο μηχανολόγος-ηλεκτρολόγος δεύτερος αναιρεσιβλήτος, καθ' ην ώραν ευρίσκετο εις τον τρίτον όροφον της οικοδομής ωλίσθησεν εντός του φρεατίου του υπό εγκατάστασιν ανελκυστήρος καταπεσών εις τον εν τω ισογείω πυθμένα του φρεατίου με αποτέλεσμα να τραυματισθή εις διάφορα μέρη του σώματός του και ότι η πτώσις και ο, συνεπεία ταύτης, τραυματισμός αυτού οφείλεται εις το ότι ο ρηθείς μηχανολόγος (β' αναιρεσιβλήτος), προκειμένου να προβή εις εκτέλεσιν των εργασιών εντός του φρεατίου του ανελκυστήρος, κατά την αυτήν ημέραν του ατυχήματος είχε αφαιρέσει, εν αγνοία του πρώτου αναιρεσιβλήτου, τα προστατευτικά κιγκλιδώματα άτινα ούτος (α' αναιρεσιβλήτος) είχε τοποθετήσει άμα τη αποπερατώσει του σκελετού της οικοδομής διά του τεχνίτου Δ.Μ.***, επί των ανοιγμάτων των θυρών του φρεατίου, δίχως να μεριμνήση ο μηχανολόγος ούτος διά την επανατοποθέτησιν των κιγκλιδωμάτων τούτων μετά το πέρας εκάστης εργασίας του. Εν συνεχεία, δέχεται το δικάσαν Εφετείον, ότι, εν όψει των ως άνω πραγματικών περιστάτικών, ο ιδιοκτήτης της οικοδομής πρώτος αναιρεσιβλήτος, επιμελώς φερόμενος, έλαβε τα εκ των περιστάσεων ενδεικνυόμενα και υπό του άρθρ. 28 του ως άνω διατάγματος προβλεπόμενα μέτρα ασφαλείας εργατοτεχνικού προσωπικού και ότι, συνεπώς, ο ως άνω τραυματισμός του αναιρεσειόντος δεν οφείλεται εις υπαιτιότητα (αμέλειαν) του πρώτου αναιρεσιβλήτου, διό και κρίνει ως ορθώς απορριφθείσαν διά της πρωτοδίκου αποφάσεως την ένδικον αγωγήν, ως ουσία αβάσιμον, ως προς τον πρώτον αναιρεσιβλήτον. Ούτως έχουσα η προσβαλλομένη περιέχει πλήρεις και σαφείς αιτιολογίας καθιστώσας εφικτόν τον περί την ορθήν εφαρμογήν του νόμου έλεγchon του Αρειού Πάγου, απορριπτέος δε, ως αβάσιμος, ο περί του εναντίου δεύτερος λόγος αναιρέσεως εκ του άρθρ. 559 αριθ. 19 του ΚΠολΔ. - (Επικυρώνει την Εφ. 3453/1978).